

ASTROLOGIJA

Franček Rudolf

UVOD V ASTROLOGIJO

I

Gomila stopnic, razglednic razpada.
Ruši se na pragu mene kot hiša
iz kart. Plen oči, plen ust izbriše
samega sebe in mene kot temna lava.

Stiskal sem k tebi svoje roke in svoje oči.
Mislil sem — ob ognju človek oslepi
in lahko reko, ki ga odnaša, zajezi.

Oči so izhlapele, roke so del okostnjaka.
Ampak tema in molk sta novo prizorišče,
dnevi bodočih ljudi prihajajo v ozko dvorišče;
tu gneča mrtvih ljudi že nanje čaka.

V jezero se reka časa zgosti
in ti, slepi pesnik, narekuje tuje besede.
A rešiš se, slep boš, samo če se zbudiš.

SOBA V STARI HIŠI

II

Samo en jezik je, ki te lahko razlaga.
Razumem ga včasih, ko se zbudim
in kot dete pred rojstvom polegam v temi,
ki je kot umirjajoča se vaga.

Žena v krinolini. Sive oči. Drobná brada.
Tu je bila. In ti, ki bodo prišli:
kot v mlaki paglavcev jih gomazi,
ne morem najti, kaj h komu spada.

V mrzli temi berem tvojo pot;
zapiрам oči, ker je nočem brati.
A tema in obrazi teme so povsod.

Kdaj bo konec, je najlažje dognati.
Konec življenja? Mladosti? Draga,
beživa iz teme, ki vse prehitro razvaga.

ASTROLOGIJA

naša pretekla življenja
so naše življenje v bodoče
kadar si že narisano
se ne moreš narisati še bolj
vsaka kaplja ki kane
v naročje naših ustnic
naj bo grenka ali sladka
samo odkritje je nečesa kar je že bilo
samo odkritje je nečesa kar je že bilo

naši davni bratje
z vami smo se podili po ravninah Egipta
v džungli Bornea smo družno lezli z dreves
trdi od strahu kaj bo pa zdaj
gledali smo zvezde
lupili kostanje
iskali smo boga da bi nas potolažil
in bi si lahko prerokovali
in bi si lahko prerokovali
dan in uro naše smrti
debelino in težo naših uspehov
smehljaj naše sreče
da bi si potolaženi vse to lahko prerokovali...

našli nismo ničesar pozabili
smo davno
gledati v dneve ki bodo prišli
in v dneve ki so minuli
odrekli smo se reči odrekli smo se vseh reči na zemlji
da ne bi videli
kako so sklenjene kakor veriga...
v ustih lista ki ga veter nosi
je skrit dan tvoje smrti
v zrnih praha na glavni cesti
je skrita usoda sveta

in hiše v New Yorku
in hiše v Kalkuti
in hiše na Češkem
in hiše v Timbuktuju
vse so zgrajene od istih rok
vse so zamišljene od istih src
vse so enake od vrha do tal
vse so take kot hiše v starem Egiptu (model v Louvru)

eni odhajajo prej drugi pozneje
ti ki bodo prej odšli gledajo z zavistjo te
ki bodo ostali
mučijo jih
mučijo jih da bi še oni čimprej odšli
življenje se počasi spreminja v pekel...
ljubezen vrne ljubezen
sovraštvo sovraštvo
muka muko.
muka muko

samo predaš se trenutku kot zaspani ženi
bereš v svoji koži kot v zrcalu podobe sveta
usode ljudi ki hodijo po tvojih žilicah te segrejejo
ali zazebejo
in tako jih čitaš toplotno abecedo tako jih čitaš mrtve
in žive

in vse enake...
potem se vse izpolni
med goščavo pikic
tistih, ki so bile tistih ki so tistih ki bodo
si izbral nekatere
vedel si jim najti prostor
vedel si jih razložiti
glava te boli
glava zapisana skorajšnjemu trohnenju
bela lobanja bo preživela tisočletja
razvozljaj si neke uganke
pa kaj
smrt te je sama razrešila vseh ugank